

[L. Rasmussen.]

Udgifterne paa Militærbudgetterne for 1928—29 i Sammenligning med Budgetterne for indeværende Finansaar, har generet, og at man derefter har prøvet paa at give det Udseende af, at naar man giver Penge ud til Opførelse af militære Bygninger og Bygning af Torpedobaade, er det ikke militære Udgifter, man foretager, hvis man tager Pengene et andet Sted end direkte ud af Statskassen. Jeg vil gerne slaa fast som Kærnen, at Militærbevillingerne for det kommende Aar er foreslaaet med et Beløb af over 5 Mill. Kr. mere, end de er opført med for indeværende Finansaar, og at vor Flaade i Dag befinder sig 60 pCt. under Normalen og yderligere vil gaa ned i det kommende Finansaar.

Da jeg ser, at den højtærede Udenrigsminister er kommet til Stede, vil jeg gentage det Spørgsmaal, jeg før rettede til ham. Jeg husker, hvorledes den højtærede Udenrigsminister, da jeg fremsatte mit Afrustningsforslag, tog paa det med en Alvor over al Maade, for saa vidt som han den Gang erklærede, at han og hans hele Familie vilde hellere dø end se det Lovforslag gennemført. I 1922, da den højtærede Udenrigsminister var Danmarks Repræsentant paa Folkeforbundsmødet, lod Venstreregeringen Folkeforbundet vide, at Danmark havde gennemført en Forsvarsordning, som efter Venstres bedste Overbevisning var det allermindeste, man kunde gaa ned til, var det absolut nødvendige Minimum til Opfyldelsen af vore internationale Forpligtelser. Nu har den højtærede Udenrigsministers Kollega, Forsvarsministeren, meddelt, at vor Flaade i Dag, maalt i Forhold til dens Tilstand i 1922, befinder sig 60 pCt. under Normalen, og at han for at bringe den op til Normalen skulde bruge 30 Mill. Kr. en Gang for alle og 5 Mill. Kr. aarlig til Nybygninger, og det samtidig med, at han kun opfører 2,8 Mill. Kr. dertil. Flaaden vil altsaa den 1. April være 65 pCt. under Normalen. Anser den højtærede Udenrigsminister det for forsvarligt at give Udlandet saa vildledende Oplysninger som dem, man gav det i 1922, da man erklærede, at man vilde gennemføre denne Ordning i Løbet af 5 Aar?

Ordføreren (Knud Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte som sin Opfattelse, at ved Gennemførelsen af Forsvarslovene var der baade et økonomisk og et rent forsvarsmæssigt Moment at tage Hensyn til, og at det noget beroede paa et Skøn, hvorvidt det kunde siges, at det for-

svarsmæssige havde lidt for meget, og at det økonomiske var holdt for langt nede. Han udtalte altsaa som sin Opfattelse, at der var Rum for et Skøn. Det er netop denne Opfattelse, jeg har udtrykt med de Ord, at man i nogen Maade maatte gennemføre Lovens Bestemmelse, for der var ikke noget absolut, som Loven krævede, men Spørgsmaalet var underkastet et Skøn, og de forskellige Mennesker vilde anlægge noget forskelligt Skøn. Derfor vilde Opfattelserne hos dem, der vilde holde Loven, ikke være absolut overensstemmende indbyrdes. Det er det, jeg har udtrykt med, at man i alt Fald i nogen Maade maatte gennemføre Lovens Program, naar man nu en Gang havde den.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Bemærkninger overfor mig skal jeg blot sige, at han som sædvanlig begyndte med en forholdsvis lang Karakteristik af mig og mine Metoder. Jeg skal ikke indlade mig paa en Diskussion derom. Saa vidt jeg ved, er det ikke mig, der er til Behandling her, men Forsvarsministeriernes Budgetter. (Munterhed). Derfor skal jeg ikke i mindste Maade gaa ind paa dette. Men naar det ærede Medlem polemiserer paa den Maade, at han siger: nu giver det konservative Folkeparti efter for Venstre, og Venstre giver efter for det konservative Folkeparti, saa skal jeg dertil sige: ja, det er rigtigt, men det var ikke det, som det ærede Medlem udtrykte første Gang. Nej, da sagde det ærede Medlem, at her var Venstre de underlegne, det var dem, der maatte betale de Konservative det, disse vilde have. Omvendt fremstillede det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen Forholdet saaledes, at det var de Konservative, der maatte ligge under og betale den Pris, Regeringen forlangte. Derom sagde jeg, at begge Dele kunde ikke være rigtigt, og det tror jeg, de fleste vil give mig Ret i. Saa sagde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at det forkerte var netop, at vi saadan gav efter for hinanden, kom hinanden i Møde. Jeg ved ikke bedre end, at det netop er de Radikales Politik, i hvert Fald deres Agitation, at vi herinde skal komme hinanden i Møde, slaa af, saa at vi kan mødes. Jeg ved vel, at det kun er i Teorien, de Herrer Radikale mener dette, og at de i Praksis er de mest ufordragelige af alle Rigsdagens Partier, og at der sjældent kommer noget praktisk Resultat ud af Forhandling med dem.

Pürschel: Den Iver, hvormed det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu fortolkede sine Ord: i nogen Maade, er mig